प्रजापतिः। पष्टिं ततोऽस्तृज्ञत् अन्यां वैरगवासिति न श्रुतस्रं'।

श्यित्वादी च स्ती 'तमो उप इंदि स्ता द्वावभः" रतुः।
द्वास्त्रस्यं सक्त देव स्थाध्यरं ध्वं स्वति ध्वत्रम-विष्खु व्।श्यिते श्वीरमद्रे च द्वाध्यरना प्रकादयो उपल ।
द्वास्य प्र॰ दव-व्याय।श्येष्ठे श्रम्प्रको च उचादिहसी
वि•वी•। दध-हदी धन्म् तस्यर्थे खु क्। श्वद्धे के
कि•।''निक्रो द्वायो वर्ष मेवावि सोन !" क•श्रश्राः।
''दवायः सर्वेषां वर्ष कः'' भा०।

इति ए ति॰ दच-रनन्। १परच्चन्दानुवर्त्तिन पराभिमा-द्यातुवर्त्ति वि १ सरखे । १ दख्यागस्ये च मेदि । धंखवामे व्यपस्य देहमागभेदे (ड।हिन) ख्याते भागे क्षेत्रच॰। "एषु त्वनेकमहिलासु समरागो दिल्लाणः कथितः' सा॰ द॰ उक्ते प्नायकभेदे यथा "स्नाता तिष्ठति कुललेश्वरस्ता वारी द्विराजससुद् ते राहिर रियं जिता कमलया,देवी प्रासाद्याद्य च। इत्यनः पुर-सुन्दरीः प्रति मया विज्ञाय विज्ञापिते देवेनाऽमतिष-निमृद्गनमा दिलाः स्थितं नाष्ट्रिकाः"। खापेख्या मेक्-गिरितो विषक्षष्टायां इदिधि स्ती अवदिनिति ति । ह्यज्ञदानाने दाने ध्प्रतिष्ठावां स्त्री यज्ञा-द्यालदिक्तिणानामनिक्तिः" यत॰ ब्रा॰ २।२।२।२। 'स एम यद्यो इनो न ददचे।. तं देवा दिक्तणासिरद-चयं सदारेतं दिचणाभिरद्च वंसका इिषका नाम तदारे-वात यत्त्रस इतस्य व्ययते तदस्यैतहिष्याभिर्देश्वयस्य यस्द एव यत्ती अवित तसाहिताचा ददाति"। दिन्त-चाविशेषनिस्य यः हेमा॰ दा॰ यद्या

भविष्यपुराषे ' बदत्तदिचिषं दानं कृतश्चित ऋपोत्तम !।
विफ्रां तिहजानीय। द्वारानी क्वतं हिवः"। बद्दिंगः कातात् ' अश्वायुक्तः ग्रुचिदांनी दानं दद्यात् स-दिव्युक्तः ग्रुचिदांनी दानं दद्यात् स-दिव्युक्तः ग्रुचिदांनी दानं दद्यात् स-दिव्युक्तः । बदाच्याच्युक्तः तत् धर्वः निष्प्रकं भवत्"। सेद्यायायिपरिशिष्टम् "दृष्णियाचाभे भूजानां भव्यायां ददाति न त्वेतं यजेन्"। तथा ग्रतपथ-प्रदाः "तथा व्यद्वादिव्यां हिवः स्थादिति"। भविष्योत्तरे "कास्यं यहीयते किञ्चित्तत् सम्यः स्वायहम्। ध्वयुक्तिः यहीयते किञ्चित्तत् सम्यः स्वायहम्। ध्वयुक्तिः विधानिविक्तं न च। देशं दानं भहाराज ! समयप्रक्रमाद्वया। ब्रज्यया दीयमानं तद्यकाराय केवल्या। प्रत्यव्यावहम्। प्रत्यक्तराय केवल्या। प्रत्यव्यावहम्। प्रत्यक्तराय

आइ भगवान व्यासः "हुवर्षा परमं दानं सुवर्षा दिचिषा परा | सर्वेवामेव टानानां शुवर्षं दिखणे-धते।" रत्व, विशेषविहितगोवस्तादिदि चिषकदान-वर्जं सामान्यविहितद्विषेषु दानेषु व्यवतिकते तलापि परा चे हतसेति प्रायस्यं दर्शयति न लन्यां दिख्यां निराचटे चानन्यांर्यताद्विचायाः सुवर्धस प्रकटनात् मर्बदानेषु सुवर्ष दिचणितिवचनार्थः, अन्वदिव प्रस्वाद्वारी पविकं तर्ड् लादिकं द्विणार्थेन योज्य यतु त्र्यते 'बन्येषाञ्चेव दानानां सुवर्णे दिश्वणा फरता। सुवर्षे दीयमाने तु रक्ततं दिवाणे प्रति" इति बहेतच्छोतस्तै न्यं परिजाय श्रद्धातव्यम्। "सुवर्षः रजतं ताचं तथडु वा धान्यमेव च। निस्यत्राइ देवपूजा वर्षमेव सद्जिणम्"। स्कन्दपुराचे। "देय-इव्यत्तीयां यं दिचयां परिकल्पयेत्। धानुक्षदिचये दाने दशांशं यापि चित्ततः"। द्वनाप्रदानानि चिषकत्य विङ्गपुराये "दिविषा च गतश्चार्षः तद्र व: प्रदापयेत्। कः त्यिजाञ्चैन सर्वेषां द्य निकान पदापवेत्"। भविष्योत्तरे "त्रेयं निकागतं पार्थ ! दानेषु विधिक्तमः। मध्यमस्तु तद्दे न तद्दे -नाधमः स्रातः। सेश्राञ्च का नपक्षे तथान्येष पहत्-व्यपि। एवं वज्जे तथा है च भेनोः क्रव्याजिनस्य च। चयक्तस्यापि क्रुप्रोऽयं पञ्चसीविधिको विधिः। स्रती-उपल्पेन यो ददानाहादानं नराधमः। प्रतिग्टह्याति वा तस्य टःखभोकाव इं.भवेत्"। जयाभिषेकसुदाष्ट्रता कि कु-पुराचे "बर्घाटपनीनानं ददाहै दिच्यां गुरीः। होत्याञ्चीव सर्वेशां लिंगत्पलस्याकृतम्। अध्येतृत्वां तटब न द्वारपानां तद्द तः" । एतेनान्यलापि, गुरी-रर्बम्, ऋत्विजां तद्दें, लापकानां तद्दें द्वारपा-लानां तद्रीमिति द्विषाविभागोऽवगलवाः । शक्या व्यपि दिवाचाः तत्र तत्रोक्ता वेदितव्याः । यद्यभेदे दिव-शाभेदः कात्या॰ श्री॰छ॰ छक्तः कातीयग्रन्दे दर्शितप्रायः विशेषतीहायः। पर्वत्र दिख्णाया कदाने काविकाकाभेडे

ा दोवा दिल्यानामनिक्तिसहिता छता यथा।
"कार्तिकां पृथिनायान्तु रामे राधामहोत्मने। खावभूता दिल्यांनात् कष्णस् तेन दिल्या"। यद्यो दिलयया सार्वे प्रते व च फनेन च। कर्मियां फनदाती
वेल्येयं नेद्विदो विदः। कला कर्म च तस्येय त्र्यं द्याव
दिल्यास्। दत् वर्मफनमाप्नोति नेदैक्तिमदं सने!।